

DE IJVER VAN JEZUS VOOR ZIJN HUIS

I. Inleiding

Wat God in Nederland aan het doen is, is het noemen waard. Het is bijzonder dat er zoveel gebedsinitiatieven landelijk met elkaar zich verbinden. Zonder twijfel is dat het werk van de Heer. God lijkt er op uit te zijn dat Hij wil dat het héle land een huis van gebed wordt. Laten we in die lijn ook kijken naar Mattheus 21.

II. Jezus in de tempel

Aan het eind van Zijn bediening (Matt. 21)

Dit hoofdstuk staat bekend als de intocht van Jezus in Jeruzalem in de laatste week van Zijn bediening op aarde.

Hij komt in de tempel en Jezus maakt er echt een rommeltje van:

¹² Jezus ging de tempel binnen, hij joeg iedereen weg die daar iets kocht of verkocht, gooide de tafels van de geldwisselaars en de stoelen van de duivenverkopers omver ¹³ en riep hun toe: 'Er staat geschreven: "Mijn huis moet een huis van gebed zijn," maar jullie maken er een rovershol van!' (Matt. 21:12-13)

Er komt een sterk statement uit de mond van Jezus. Jezus wordt hier 'handtastelijk' in hoe Hij met de mensen omgaat. Jezus, het Lam dat geslacht is, gaat de tempel in en toont een enorme intensiteit voor Gods huis. Jezus drijft allen naar buiten die kochten en verkochten in de tempel en gooit hun tafels en stoelen om.

In vers 13 citeert Jezus twee teksten uit het Oude Testament: Mijn tempel zal heten 'Huis van gebed voor alle volken'. (Jes. 56:7). en uit Jeremia 7.

Jezus' gedrag in de tempel is niet de manier waarop je schriftgeleerden zou overhalen om bij je te horen. Eigenlijk tekent Jezus zijn eigen doodsvonnis door het hele religieuze systeem corrupt te noemen. Dit moet zo intens zijn geweest. Dit was niet de enige keer dat Jezus dit deed, want Hij heeft dit ook aan het begin van Zijn bediening gedaan.

Aan het begin van Zijn bediening (Joh. 2)

Beide keren dat Jezus in de tempel Zijn ijver voor Gods huis toont, waren tijdens Pesach. Tijdens Pesach kwamen er mensen dieren offeren die ze nodig hadden voor de paasmaaltijd. Deze dieren waren te koop op het tempelplein tegen betaling. Er kwamen ook mensen naar het Pesach die een andere munteenheid hadden. Zij moesten dan hun geld inwisselen tegen de joodse munteenheid voordat ze dieren kunnen kopen. De geldwisselaars die daar waren, persten de mensen uit tegen een schandelijke wisselkoers. En de kosten voor wat een schaap kostte was opeens vele malen hoger dan normaal.

Voorbeeld: als wij een groot sportevenement hebben en je zou je kaart pas op het laatste moment kopen bij het stadion, dan betaal je gewoon al vijf keer zoveel als je normaal had betaald. Ook consumpties kosten al gauw zes keer zoveel. Dat is eigenlijk wat je hier ziet gebeuren, alleen hier gebeurt dat *in de tempel* en op de tempelpleinen. En in deze context worden de mensen die kwamen om te aanbidden uitgebuit. Dit raakt het hart van God op het unieke manier waardoor Hij wordt gevuld met een intense ijver.

In Johannes 2 zien we Jezus ook in de tempel, maar nu aan het begin van Zijn bediening:

¹³ En het Pascha van de Joden was nabij en Jezus ging naar Jeruzalem.

¹⁴ En Hij trof in de tempel mensen aan die runderen, schapen en duiven verkochten, en de geldwisselaars die daar zaten.

¹⁵ En nadat Hij een gesel van touwen gemaakt had, dreef Hij ze allen de tempel uit, ook de schapen en de runderen. En het geld van de wisselaars wierp Hij op de grond en de tafels keerde Hij om.

¹⁶ En Hij zei tegen hen die de duiven verkochten: Neem deze dingen van hier weg, maak niet het huis van Mijn Vader tot een huis van koophandel.

¹⁷ En Zijn discipelen herinnerden zich dat er geschreven is: De ijver voor Uw huis heeft mij verslonden. (Joh. 2:13-17)

Laten we daar eens doorwandelen:

- Jezus komt in de tempel en loopt de tempel in. Hij ziet de geldwisselaars zitten en Hij ziet wat ze aan het doen zijn. Hij realiseert zich dat zij oneerlijk omgaan met de mensen die daar komen om te aanbidden.
- Jezus maakt een gesel van touwen. Hij nam daar echt de tijd voor. Waar haalde Jezus de touwen vandaan? Kwam Hij al naar de tempel toe met een bundeltje touwen? Volgens commentaren is het niet waarschijnlijk dat Jezus binnen kwam met touwen. Dus waarschijnlijk kwam Jezus de tempel binnen en ziet wat er gaande is en keert zich gelijk om en liep naar

buiten. Jezus gaat naar een boom toe en begint takjes af te breken en samen te binden. En gaat daarmee terug naar de tempel.

- En dan begint Jezus de gesel naar mensen te slaan. Als Hij de mensen niet geraakt heeft, dan heeft Hij ze op z'n minst bijna geraakt. Jezus (!) slaat naar mensen en keert tafels om.

Jezus is zo intens! De discipelen hadden zonder twijfel het idee dat Jezus hier zijn verstand aan het verliezen was. Maar dan herinneren zich psalm 69 'De ijver voor Uw huis heeft mij verteerd'. De discipelen zien Jezus hier aan het begin van Zijn bediening en realiseren zich: 'dit gaat heel anders worden dan we gedacht hadden. Want dit gaat niet alleen om de Messias die komt om Israël supergeweldig te maken.' Ook al weten we dat Jezus joods is en dat Hij terugkomt, zien we hier dat Jezus zich veel meer druk maakt over de agenda van God dan over de agenda van welk volk dan ook. En daar in het centrum van religie maakt Jezus een groot 'display' van de dingen die God wil. En dit is hoe Jezus zijn bediening begon.

En de joden reageren met: 'wie denk Je wel dat je bent: laat eens zien dat je dit kan doen!'. Dan antwoordt Jezus profetisch: 'vernietig deze tempel en na 3 dagen zal ik Hem weer opbouwen'. M.a.w. Jezus zegt hier 'ik heb autoriteit, want Ik ben God in het vlees geworden'.

Vergelijking van de twee optredens van Jezus in de tempel

In Joh. 2 zei Jezus 'maak het huis van mijn Vader niet tot een huis van koopwaar'. Maar drie jaar later komt Jezus weer in de tempel en dan verandert Jezus zijn uitspraak tot 'want het huis van Mijn Vader zal een huis van gebed zijn, maar je hebt er een rovershol van gemaakt'.

Drie jaar eerder was er een waarschuwing, en drie jaar later zien we een woord van oordeel.

Dus hier zie je het begin en het einde van Jezus' bediening op aarde. Hij begint met enorme ijver voor het gebedshuis en Hij eindigt met een enorme ijver voor het gebedshuis. Dus Hij begint en eindigt Zijn bediening op precies dezelfde manier. Er is één enkele waarom mensen bij elkaar komen: 'waar is de uitdrukking van aanbidding en gebed?'

We moeten even dat label gebedshuis wegdoen, omdat we bedieningen huis van gebed noemen. Jezus zei niet "mijn huis zal IHOP genoemd worden". Maar Hij zei dat er één enkel ding in Mijn huis waar die gemeenschappelijkheid door herkend wordt en dat is dat ze voornamelijk gekend zouden worden voor hun communicatie met God. Ze zullen bekend staan als een huis van *gebed*, niet als een huis van prediking, hoewel Hij ons de opdracht gaf om het evangelie te verkondigen. Jezus stond bekend om Zijn genezingsbediening en door de tekenen en wonderen kwamen de mensen op Hem af. Dus waarom niet een 'huis van wonderen'? Waarom niet 'huis van bevrijding', een 'een huis van onderwijzing', een 'huis van openbaring'? Geen van deze. Jezus noemt Zijn huis een 'huis van gebed'. Je kunt proberen deze gedachte weg te wissen. Dit was enorm belangrijk voor Jezus. Jezus begon Zijn bediening op het tempelplein om het gebed weer terug te brengen op de plek waar het moest zijn en aan het eind van Zijn aardse bediening doet Hij hetzelfde. Als ik dit zie dan voel een beven in mijn hart, want nergens anders zie je Jezus zo intens en serieus over een onderwerp. Waar Hij zelf fysiek geweld gebruikt, mensen slaat en tafels omgooit vanwege Zijn passie.

In Matt. 21 waar het drie jaar later is. Jezus komt daar binnen en waarschijnlijk werken daar nog steeds dezelfde geldwisselaars. Ik stel me zo voor en dat ze tegen elkaar zeggen: 'weet je nog die ene Pesach dat die ene gekke profeet alle tafels omgooide...' en dan kijken ze op en dan zien ze Jezus. En Jezus heeft dezelfde blik in Zijn ogen. En hier komt Hij en gaat recht op dezelfde geldwisselaars af en begint de boel weer af te breken.

Ik probeer het 'uitroepeten' dat hier staat aan jullie duidelijk te maken. Dit punt is een serieus punt in het hart van God. We kunnen er niet zomaar over heen lopen. Het is niet iets waar je gewoon een mooie titel van je bediening van maakt. Dit is zo belangrijk voor het hart van Jezus en dat gaat veel verder dan wij ons kunnen voorstellen.

III. Gevolgen van de ijver van Jezus voor Gods huis

1. Wiens huis is dit? Het is **Zijn huis**. Zijn huis is niet alleen het gebouw, maar ook de mensen in het gebouw. De wereldwijde lichaam van gelovigen is Zijn huis. We zijn Zijn volk.

In IHOP-Atlanta zijn er 500 ditmensen deel van deze bediening. Billy Humphrey startte met een kerk en nu is het een huis van gebed. Qua structuur is hoe ze functioneren. Wanneer mensen Billy vragen: 'vertel me eens over jouw mensen'? Dan voelt hij zich een beetje ongemakkelijk. Het zijn wel zijn mensen, maar onze kleine bediening is wel Zijn huis en die mensen zijn Zijn mensen. Billy is de menselijke leider die een stukje rentmeesterschap heeft, maar die mensen zijn nooit van hem geweest. Als dat vaag wordt, dan begint hij de passie in Gods hart te voelen. Hij wilt niet dat Jezus komt en de tafels in IHOP Atlanta gaat omgooien.

2. Het huis van Jezus zal genoemd worden een **huis van gebed**. Dit is een cultureel statement. Jezus verklaart de cultuur die begrepen moet worden over het volk van God. De overheersende cultuur is gebed, omdat gebed de meeste zichtbare cultuur is. Dus Jezus geeft ons een beschrijvend en profetisch statement:

- Profetisch, omdat 'Mijn huis **zal** genoemd worden'. Het staat in de toekomstige tijd. Dus in de tijd van Jezus was de plaats niet bekend vanwege gebed, maar Hij zei Mijn huis **zal** bekend staan als een huis van gebed. Het is een profetische verklaring van Jezus dat de mensen van God een huis van God zullen zijn.
- Beschrijvend, omdat er staat 'Mijn huis zal **genoemd** worden'. Door wie wordt het huis zo genoemd? Door degenen die er naar kijken. Je kunt ook zeggen: 'ze zullen bekend staan als.' M.a.w. 'mijn mensen zullen bekend staan als mensen die bidden'.

IV. Een woord uit Openbaring 3 voor de huizen van gebed

Als een iemand die een gebedshuis leidt, is één van de grootste zorgen in mijn hart is over dat zinnetje 'huis van gebed'. Want als Jezus daar zo serieus over was, dan is het laatste wat ik wil doen is dat stempeltje boven mijn bediening zetten terwijl ik die realiteit eigenlijk niet heb. Dus ik rijd dagelijks de parkeerplaats en dan zie het logo 'internationaal huis van gebed Atlanta'. Dan denk ik 'oh men'. Want wat als Jezus mijn bediening op die manier binnenloopt. Wij hebben zelf ons huis een huis van gebed genoemd. De vraag is zal Jezus ook echte de realiteit van Zijn huis van gebed vinden.

Laten we kijken naar Openbaring 3:1:

1 En schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God heeft en de zeven sterren: Ik ken uw werken, en weet dat u de naam hebt dat u leeft, maar u bent dood. (Op. 3:1)

Ik wil niet alleen maar de reputatie hebben dat we een gebedshuis zijn. Ik wil dat we een volk mensen zijn die werkelijk doen wat we zeggen. Ik wil de realiteit in ons hart. Ik wil niet alleen een naam hebben dat we levend zijn. Ik geloof dat het woord voor gebedshuizen Openbaring 3:1 is. Dat is een pittig woord, maar ik geloof dat het waar woord is. Dat we niet licht die naam gebedshuis moeten gebruiken zonder dat we die realiteit in onze cultuur dragen.

En het woord voor de lokale gemeenten is: 'kan jouw kerk een huis van gebed genoemd worden?'

Of zal het een huis van iets anders genoemd worden?

Voordat je me verkeerd begrijpt.. ik wil hier niet staat als degene die alles weet. Ik wil kijken naar de ijver in het hart van Jezus over dit issue. Want zo vaak benadrukken we dingen, waar Jezus niet zoveel nadruk op gaf. Wat Jezus duidelijk aan het begin en het einde van Zijn bediening nadruk aan gaf is dat Zijn huis bekend zou staan als een huis van gebed. Want Hij wilde de realiteit van hun persoonlijke leven met God. Het gaat er niet om welke naam je kerk geeft. Het issue is: zie je de passie van Jezus voor Zijn huis en reageer je erop door er in te wandelen.

Ik wijs niet naar jullie, ik wijs naar 'ons' samen.

Want ook dat zinnetje rovershol is een pittige. Een rovershol geeft het beeld van mensen die gewoon voortdurend van elkaar pikken, maar Jezus citeert hier Jeremia 7. Jeremia profeteert dit in Jeruzalem terwijl Hij naar de tempel wijst die snel daarna vernietigd zou worden:

¹⁰ En toch durven jullie, terwijl jullie al die gruweldaden plegen, voor mij te verschijnen in deze tempel, het huis waaraan mijn naam verbonden is, met de gedachte: Ons kan niets gebeuren! ¹¹ Denken jullie soms dat het huis dat mijn naam draagt een rovershol is? Ik zie wel degelijk wat jullie doen – spreekt de HEER. (Jer. 7:10,11)

De Heer spreekt tot het volk in vraagvorm. Hij geeft dezelfde verklaring die Jezus later zou maken. Jeremia profeteert hier tegen de landen en roept hen om zich bekeren, want hun harten hadden de Heer verlaten. De mensen dachten dat God niet zou komen met oordeel, want zij hadden het huis van de Heer. Maar de Heer reageert door Jeremia door te zeggen: 'als jullie denken dat je veilig bent omdat het huis van de Heer bij je staat, kijk dan naar Silo. (v.12)'. God had Silo vernietigt om de harten van de mensen van God waren afgeweken. En om dezelfde reden dat de harten van mensen weggegaan waren van God vernietigt God de tempel in deze stad.

Jezus citeert een dit vers uit Jeremia. 35 jaar later wordt de tempel verwoest door het Romeinse rijk. We vinden het mooi om ons huis een huis van gebed voor alle landen te noemen. Maar we begrijpen niet de passie van God over dit onderwerp. Hoe het serieus het is. En de realiteit waarvan God wil dat we daarin wandelen als we dat soort woorden gebruiken. Toen Jezus deze woorden in Matt. 21 gebruikte was dit eigenlijk een aanklacht en geen uitroep van overwinning.

V. Conclusie

Mijn sterke aanmoediging is Openbaring 3. Dat we geen naam hebben die we niet ook uitwandelen. En wat ook onze bediening is dat we de culturele omgeving hebben waar Jezus over sprak. Dat we bekend zouden staan als mensen van gebed.

*hem breng ik naar mijn heilige berg,
hem schenk ik vreugde in mijn huis van gebed;*

zijn offers zijn welkom op mijn altaar.

Mijn tempel zal heten 'Huis van gebed voor alle volken'. (Jes. 56:7)

Jezus citeert dit vers en Hij wijst naar een toekomstige dag waarin het huis van gebed in Jeruzalem staat en al de landen zullen daar naar toe komen. Dus Jezus gebruikt Jesaja 56:7 als de loodlijn van waarnaar Hij zijn volk toe roept. Ook de vreemdelingen worden daar naar toegebracht en worden daar verblijd in het huis van gebed. En dan staat er: 'want mijn huis zal een huis van gebed heten voor alle volken'.

Als Jezus terugkomt dan zal dit vers beschrijven wat er echt zal zijn. De tempel dan zal het huis van gebed zijn voor alle volken. En alle volken zullen aangetrokken worden tot Jezus. Jezus wijst dus naar een toekomstige tijd zodat een loodlijn hebben hoe we in deze tijd moeten leven. Dat wij een volk zouden zijn dat bekend staat vanwege de opdracht om een volk van gebed te zijn.

God is niet echt geïnteresseerd in gebouwen of diensten. God heeft zelf gebouwen gegeven in Jeruzalem die Hij zelf vernietigd heeft door volken tegen Israël te brengen. Want God is op iets meer uit dan een gebouw. Hij is niet uit op een gebouw, een titel, een vorm van aanbidding, maar naar het hart. Het is hart van aanbidding in Zijn volk. En ik stel me ook voor onze Jezus die naar het laatste Pesach komt waar Hij het Lam zal zijn. En het is of Hij zegt: 'snappen jullie het nou nog niet. Het gaat niet om je uiterlijke aanbidding. En ik ben helemaal niet blij met het uitbuiten van anderen om religieuze redenen. Ik ben uit het hart van Mijn mensen om van Mij te houden en Mij te kennen. En Mijn huis zal een gebed genoemd voor alle volken.' Als ik dat zie dat Jezus dit verklaard op het tempelplein dan voel ik een beven in Mijn hart. Jezus benadrukt die dingen niet. Geliefden, ik verlang dat dit diep in je hart binnenkomt. Wat je ook doet voor God, laat dezelfde ijver dat in Jezus' hart zijn ook in jullie hart zijn. Dat je met oprechtheid kunt zeggen: 'ja Uw huis is een huis van gebed'. En van dat punt laat daar alle andere koninkrijkdingen stromen. Die verklaring van het cultuur van het huis is een fundamentele verklaring; dat gebed in het centrum staat. Alles stroomt van het fundament van het gebed. Als het niet geboren is in gebed, dan heeft het eigenlijk geen waarde in Gods koninkrijk. Dat heet overeenstemmen met het hart van God. We kunnen niks gedaan krijgen zonder dat we connectie vragen met God. En daarom zegt Jezus: 'mijn huis zal bekend staan als een huis van gebed'. Vanuit intimiteit met God ontstaan alle andere activiteiten.

Ik wil dit voor Nederland. Dit is een land dat bedoeld is om een huis van gebed te zijn voor Jezus; mensen die branden voor Jezus die het hart van God vinden en die realiteiten weer verklaren op aarde. Laat het hele huis van Nederland bekend staan als een huis van gebed. Laat de hele land bekend staan als een natie waar reukwerk opstijgt voor God. Laat alle huizen van gebed samenvallen tot één grote stip op de kaart. Laat al die vlammen samenkomen tot één grote vlam voor Jezus. Laat Amsterdam niet bekendstaan voor mensenhandel of drugs, maar voor het huis van gebed. Laat het niet bekend staan vanwege de rosse buurt, maar vanwege de heerlijkheid van God. God, ik vraag om dat culturele onderscheidenheid van gebed in de kerk. Dat dat is waar de kerken om bekend staan. Dat elke kerk bekend staat als een huis van gebed. En dat elke huis van gebed niet alleen naam heeft, maar ook levend is, dag en nacht.